

„Ministerielle og Kontorudgifter“, nemlig Cementundersøgelserne. Under et Samraad er min Opmærksomhed bleven henvendt derpaa, hvad der for saa vidt ikke var nødvendigt, som jeg stadig har været opmærksom derpaa og foretaget forskellige Stridt i saa Henseende. Forholdet er det, at med Afslutningen af dette Finansaar mente den polytekniske Læreanstalt, som havde ledet disse Undersøgelser, at Maalet for dens Opgave var naaet, saa at der ikke var Grund for denne Anstalts Vedkommende til at fortsætte dermed; den mente, at for saa vidt man ønskede en yderligere Undersøgelse i praktiske Dje med, vilde den som et rent teknisk Anliggende ikke naturligt vedkomme Kirke- og Undervisningsministeriet, men Indenrigsministeriet. I denne Anledning havde jeg allerede før Samraadet henvendt mig til Indenrigsministeriet med Forespørgsel, om dette Ministerium var enig i denne Bestrægtning og nu vilde tage Sagen i sin Haand. Derpaa har jeg ikke faaet Svar endnu. Skulde Svaret komme til at gaa i den Retning, som Ordføreren pegede paa, at disse Undersøgelser i alt Fald for en Dels Vedkommende hovedsagelig kunne karakteriseres som videnskabelige, men at det praktisk-tekniske kun skal betragtes som det sekundære eller som et bundet Resultat, og skulde man af den Grund mene, at de vedblivende høre under Kirke- og Undervisningsministeriet, skal jeg selvfølgelig ikke have noget imod det, og Undersøgelserne ville ogsaa kunne fortsættes, selv uden at man henvender sig til den polytekniske Læreanstalt som saadan. Under de ny Forhold, hvorunder denne Anstalt er kommen, vil den næppe som saadan have med Sagen at gøre, men Formaalet vil kunne realiseres paa anden Maade under dette Ministerium. Kun maatte jeg saa ønske, at man vilde sætte det aarlige Beløb dertil paa en særlig Konto „forfælligt“ under III. paa Finanslovsforlaget, hvor der bevilges forfælligt Beløb til videnskabelige Dje med, og ikke som nu under „Ministerielle og Kontorudgifter“, hvor det ikke naturligt hører hen, naar der ikke er Tale om en Overgangs- og Prøvetilstand, men om en varig Post. Jeg kan ikke ønske Beløbet opført paa samme Post som nu, fordi Opførelsen af disse Undersøgelser paa denne Post er en af Variationerne og Overstridelserne, som det bevilgede Beløb har vist sig at medføre. — Jeg kommer saa til de forskellige Kirkeanliggender vedrørende Spørgsmaal, hvor der er en meget betydelig Afvigelse mellem Ministeriets og Udvalgsflertallets Stilling. Det første Punkt skal

jeg ikke dvæle længer ved, da det er en Gænganger. Ved Spørgsmaalet om det ekstraordinære Tilskud til Biskopperne over Lolland-Falsters og Malsborg Stift, 1,500 Kr. til hver, hvoraf 1,000 Kr. til hver som Repræsentationsudgifter, gaar det paa samme Maade. Den sidste Tilføjelse staar jo ikke i det oprindelige Forslag. Jeg kan kun anbefale denne Post, efter hvad der er ophøst om Lønningsforholdene for disse Biskopper og det Forhold, hvori de staa til de Positioner, man har tænkt sig ogsaa fra privat Side paa det endelige Lønningsforslag. At udsætte dette, til Enighed kan blive tilvejebragt om en almindelig Præstelønningslov, mener jeg, der ikke er tilstrækkelig Grund til, og det har jo ganske vist en stor Betydning, naar man henjer til, at disse Biskopper ikke en Gang ere komne saa højt som ikke saa Præster. Og derved bliver det jo mange Gange vanskeligere og vanskeligere at beholde Mænd i de Stillinger, og vanskeligere og vanskeligere at skaffe dem besatte, naar der ikke kommer bedre Forhold til Stede. — Jeg kommer nu til en hel Række Vædringsforslag, som vedrøre Spørgsmaalet om ny Kirker og Præstegaarde paa forskellige Steder. Af disse Forslag gaa igen, idet de allerede vare stillede i Sjor og nogle enkelte af dem endog laa vare stillede paa det første Budget, jeg har haft den Vædr at fremsætte her i Folketinget. Det Resultat, hvortil Udvalgets Flertal er kommet, gaar ud paa, at man skal gøre en Udskillelse. Alle de Tilfælde, hvor der foruden en Kirke kræves en Omordning af Sogneforholdene, fjerner man, idet man ikke vil foregribe Spørgsmaalet om Præstegaardsavlingernes Nødvendighed og Hensigtsmæssighed, saaledes som det er rejst paa Præstelønningsloven. Alle disse Forslag, og det er desværre Flertallet, blive altsaa fjernede, dem bevilger man intet til. Derimod stilles der Forslag om Bevilling i flere — ja, jeg kan næsten sige alle — de Tilfælde, som ere bleve optagne i Betænkningen. Der er nemlig paa et noget senere Tidspunkt kommet et Forslag fra mig, som ikke har naaet Udvalget saa tidlig, at det kunde medtages i Betænkningen. Der er altsaa med Hensyn til disse Tilfælde stillet Forslag om Bevillinger, om hvilke jeg straks kan sige — jeg skal senere dvæle derved — at jeg i Hovedsagen med nogle enkelte Vædringer, som jeg maa forbeholde mig at forhandle nærmere om, kan tiltræde dem. Men det er altsaa navnlig for den første Klasse Tilfælde, at jeg i høj Grad beklager det Resultat, hvortil Udvalgets Flertal er kommet. Jeg beklager det for